Allah'ın İndirdikleri İle Hükmetmeyenler Hakkında Davet İmâmlarının Sözleri (3)

ALLAH'IN İNDİRDİKLERİ İLE HÜKMETMEYENLER HAKKINDA
DAVET İMÂMLARININ SÖZLERİ (3)

Allâme İmâm Abdullatîf b. Abdirrahmân b. Hasen en-Necdî (vefâtı: 1293) şöyle der:

«Hâricîler Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashâbını suçlayıp düşmanlık ettikleri konuda hatalı ve zâlimdiler. Çünkü sahâbe, Kur'ân'dan başkasıyla (kendi görüş ve hevâlarıyla) hükmetmiyorlardı. Kur'ân (kendi kendine hükmedecek değildir. Kur'ân) ile ancak adamlar hükmeder. Hâricîlere bu durum karışık geldi ve şer'î ahkâmın tümünün Kitâb ve Sünnet'ten sâdır olduğunda gerçekte hükmedenin Kitâb ve Sünnet olduğunu anlamadılar. Hüküm adamlara ancak kayıtlı olarak nisbet edilir. Sünnet'te de, itaatin ma'rûfda olduğu bildirilmiştir. Ma'rûf ise Allah'ın kendisini emrettiği ve râzı olduğu vâcib ve mustehab türünde şeylerdir. Harâm olan tahkîm/hüküm verme sadece bâtıl bir şerîata dayandığı ve Kitâb ve Sünnet'e muhâlif olduğu zamandır. Yunanlıların, Frenklerin ve Tatarların kaynağı şahsî görüşleri ve hevâları olan hükümleri ve kanunları böyledir. Yine aşiretlerin töre ve gelenekleri de böyledir. Her kim kan mes'eleleri ve bundan başka konularda bunlarla hükmetmeyi istihlâl ederse/helâl görürse kâfir olur. Yüce Allah şöyle buyurur: "Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir." [Mâide, 44]

Müfessirlerden bir kısmı bu âyet hakkında: Burada küfür ile murâd olunan büyük küfrün dışında bir küfürdür, demişlerdir. Çünkü Hâricîler bu âyeti, Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla hükmeden herkese; yani istihlâl etmeyene de tatbîk ediyorlardı. Ancak onlar (küçük küfürdür diyenler) istihlâl eden hakkında âyetin umûm oluşunu ve onun küfrünün dînden çıkarıcı olduğunu (Hâricîlerle) münâkaşa etmiyorlardı.

Bunu anladıysan eğer, Hâricîlerin Hüküm sadece Allah'a aittir şeklindeki sözleri hakkında Emîru'l-Mü'minîn'in (Ali'nin) söylediği: Kendisiyle bâtıl murâd edilen hak söz, şeklindeki sözü kavrarsın.»

Minhâcu't-Te'sîs (53-54)